

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 262.

ΕΝ ΣΥΡΩ, ΓΗΝ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Η όπερ της Ελλάδος κηδεμονία των τριών μεγάλων δυνάμεων.

Πόσον λυπηρά και δυσάρεστος είναι η κατάσταση των μετὰ της Τουρκίας σχέσεων μας, το συνθησάθη έκαστος διεξελθών δια του προσηγομένου φύλλου μας έδημοσιεύσαμεν, και διαφόρους άλλους εκ της Κωνσταντινουπόλεως αλληλογραφίας, αι όποιαι είναι κατά το μάλλον και ήττον σύμφωνοι. πόσον δε επιβλαβής, ή μάλλον είπειν φθοροποιή εις το εμπόριόν μας καθίσταται ή τοιαύτη των πραγμάτων κατάσταση, και τοúτο έπίσης τή συναισθάνεται έκαστος, διότι και τό διαμετακομιστικόν εμπόριόν μας ενεργείται καθ' ολοκληρίαν μετά της Τουρκίας, και τό ναυτικόν και ή άκτοπλοία μας αύτόθι εύρίσκει ως έπί τό πλείστον αντικείμενα έπιποχλήσεως. Η Τουρκία λοιπόν όλίγον σίβεται την όπερ της; Ελλάδος κηδεμονίαν των μεγάλων της Ευρώπης δυνάμεων, και αι δυνάμεις αύται αι όποιαι έλάβον υπό την άμεσον προστασίαν των την Ελλάδα, και έκχονο ταύτας όπερ της έποκατάστασιώς της θυσίας, άνέχονται την κατάσταση ταύτην, μολόντι τά πρό πολλών έτών γενόμενα πρωτόκολλα υποχρέωνουν την Τουρκίαν να μεταχειρίζεται τους εις την έπικράτειάν της ύπηκόους Έλληνας, ως μεταχειρίζεται τους ύπηκόους των άλλων Ευρωπαϊκών έθνών.

Παράδοξον τινόντι φαινόμενον! Αί μεγάλας της Ευρώπης δυνάμεις αι όποιαι έξέτειναν όπερ της Ελλάδος διεκινδύνευε προστάτιδα χείρας, τήν έσωσαν, τήν όπερα σπείθησαν, έξησφάλισαν τήν αυτονομίαν της, έδωσαν εις αύτήν Βασιλεία και ήμπολλα χρηματικά βοηθήματα, και άνεγνώρισαν τό ισχύατος συμβάν όπερ του Συντάγματος κίνημα της, έπραξαν δηλαδή όπερ αύτης τοιαύτας άγαθοεργίας, δια τάς όποιας εύγνωμονεί αύτη ειλικρινώς και θέλει εύγνωμονεί εις αύτα τό άπαντα, άνέχονται και τοις παντοδύναμοι ούσαι, να παραβιάζη ή Τουρκία υπό τους έρηλακμούς των τό δικαιώμα των έθνών, μέ σημαντικήν ζημίαν, ή μάλλον ειπείν μέ όληθρον του εμπόριου και της ναυτιλίας, των σημαντικώτερων πηγών του έθνικού πλούτου του πολυπαθούς Έλληνικού έθνους, τό όποιον έλαβον υπό την άμεσον κηδεμονίαν και προστασίαν των!

Τι θέλει συμβή άν διαρκέση αύτη ή των πραγμάτων κατάσταση; οι μέν έμποροι της Ελλάδος όσοι άναγκάζονται να έχωσι σχέσεις μετὰ της Τουρκίας, και όλοι σχεδόν εύρίσκονται εις την άνάγκην ταύτην, θέλουν άναγκασθ ή άπαρηνήθωσι τήν εθνικότητά των και να γίνωσιν ύπηκοοι. . . ή όθωμανική τά δε πλοία μας θέλουν έπίσης άναγκασθ ή ύψώσωσιν ως; ή άλλοτε τή. . . ή των όθωμανικών σημαίαν, και ούτω θέλει καταστραφή ή όλοκληρία και τό εμπόριον ή ή ναυτιλία μας, εις τό πέρας της Σόδασης και Κραταιάς; όπερ ήμών προστασίας των μεγάλων της Ευρώπης δυνάμεων.

Ο νέος του Άνεξαρτήτου Φωκίων.

Οι άρχαίοι Έλληνες δια τον φόβον της τυραννίας έξωσ τράκισαν εκ της πατρίδος των τους μεγάλους άνδρας της εποχής εκείνης, όσοι δια της άρετής και των άνδραγαθιών τω ήγαπώντο υπό του λαου και άπέκτων έπύρρον επ' αύτου. αλλά μετά τινος καιρού παρέλειψαν, θριαμβεύουσας της άρετής των, προσεκλύοντο εκ νέου οι μεγάλοι άνδρες εις την πατρίδα των και άνέκτων την προτίαν των έξωσιν και δεξάν. Πάμπολλα τοιαύτα παραδείγματα εύρίσκουμεν εις την αρχαίαν ιστορίαν, εις την ιστορίαν δηλαδή του Θεμιστοκλέους, του Αριστείδους, του Κίμωνος, και διαφόρων άλλων μεγάλων άνδρων της Ελληνικής αρχαιότητος.

Ο Μιλτιάδης άφού ενίκησεν εις τον Μαραθώνι τους βαρβάρους, έσωσε την Ελλάδα από τον μίγαν τότε έπικείμενον επ' αύτης κίνδυνον και ύπέταξε τάς νήσους του Αιγαίου, όσκι είχαν συμμαχήσει μετά του Ξέρξου, έκαστην ή ή άδίκως διεθήθεν συνεννοηθείς μετ' αύτου έγκατέλειψε την πολιτείαν της Πέρσης, και έωκεν τούτου κληρονομία εις άκλήρωτον ήθελον των άνδρων.

ταίλας των Αθηνάϊων, διά την προς έτοιμότητα του στόλου γνωμομένην τότε δαπάνην.

Ο Θεμιστοκλής έξωστρατιάθη από της Αθήνας, και ηγορήθεις ότι είχε μυστικήν αλληλογραφίαν μέ τον Ξέρξην, και είχε μέν τοιαύτην πραγματικώς, αλλά δι' αύτης τον ήνάγκασε να επιστρέψη εις την Ασίαν μετά τήν εν Σαλαμίνη μάχην, δια ή απαλλάξη αύτω τήν Ελλάδα από νέους κινδύνους. Ο νέος άπεραντίας του Άνεξαρτήτου Φωκίων, δια της περιδεήτου συνθηκης του έπρόδοσε πραγματικώς τά μεγάλα της πατρίδος μας συμφέροντα, ή προδοσία του ούτ' ή άνεγνωρίσθη έκτοτε από τό πανελληνιον, ένεκα της προδοσίας του ταύτης; έπίτιυεν εις έαυτόν τήν άγανάκτησιν, τήν άποστροφήν, τό μίσος και τάς άρας ολοκληρού του Έλληνικού έθνους; της προδοσίας του ταύτης θλιβεραί συνεισεία είναι τα εν τή Γούρκια ήδη συμβδίνοντα κατά των προσώπων των δυστυχων Ελλήνων, κατά του Έλληνικού εμπόριου και της ναυτιλίας του.

Οι άρχαίοι Αθηναίοι προσεκάλεσεν εκ νέου εις τάς Αθήνας τον Θεμιστοκλήν, άρνού ως εκ των αποτελεσμάτων της μυστικής μετὰ του Ξέρξου αλληλογραφίας του ενώρισαν τήν άθωότητά του. αλλά δια τους σημερινούς Έλληνας δε, θέλει είθθα άραγέ αίνωνιν αίσχος, άν ό νέος του Άνεξαρτήτου Φωκίων τεθ ή έπί της διευθυνσεως των πραγμάτων μας, καθ' ή έποχην παρά πάσαν άλλην συναισθανόμεθα τάς θλιβεράς και καταστρεπτικές συνεισείας της περιδεήτου συνθηκης του;

Ο ΑΙΩΝ.

Και πάλιν καθ' ήμών ό Αίών, διότι δέν επενθηροθή σμεν κατά τό παράδειγμα του δια την καθιερωθείσαν εις τό σύνταγμα ίσοδιότητα των Γερουσιαστών. Μας θεωρεί δθιν όργανον ή ούδώς συλλογίζόμενον ή εκ προθέσεως ύπηρετούν τον έπίβουλον ζηνισμόν, και έκτραχειλισθέν κατά του έθνικού πνεύματος και των κοινών συμφερόντων, και μάς παραπέμπει ν' αναγνώσωμεν μετὰ προσοχής τό διάγγελμα της 28 Φεβρουαρίου, τό όποιον, κατ' αύτόν, είναι άπόβροικ της όπερ του ίσοδίου των Γερουσιαστών σχηματισθείσης τεχνητής και δια μυρίων διαφορών μέσων πλειονοψηφίας της 11 Φεβρουαρίου.

Ράβδος εν γωνία, άρα βρίζει.

Τι κεινόν μεταξυ της ίσοδιότητος των Γερουσιαστών και του διαγγέλματος της 28 Φεβρουαρίου; Αν ή παραδεχθείσα της ίσοδιότητος άρχή ήθελεν είσθαι φθοροποιή, ώρειλεν ό Αίών να πενηρορήσει τω όντι, άρ' ούθως ήθελεν υποστηρίξει τό με λόγους άρεστώδεις ήχουρούς; άλλ ή νίκη, λέγει, εκείνη ενέψυχωσε τό ζηνικόν και αντίθινικόν πνεύμα και τήν βαυρακικήν πολιτείαν, και εντέθεν είδον τό φως αι προσηρησεις, αι όποιαι ολοκληρών ούστημα άπολυτισμού σχηματίζουσαι, άποκαθίσταν τό σύνταγμα όργανον νόμιμον ισχύος άυταρσίας. Ο Αίών λοιπόν επενθηροήσε δ' ά την ή-ταν του, και ούχ' δια την της ίσοδιότητος καθιερωθείσαν άρχήν. Αλλ' εις σύμφρον, έρωτώμεν, δια να μην ήτηθη ό Αίών να μη παραδεχθ ή τον έθνος τήν άρχήν ταύτην, ήτις κατασταίνας άνεξάρτησεν τό στοιχείον της Γερουσίας, τό όποιον θλιε κρατεί την έξουσίαν μεταξυ του βασιλικού και του δημοτικού σχήματος; ή τίς ή άπόδειξις ότι τό διάγγελμα προέφυε, κατά τήν άξίωσιν του Αίώνος, ως εκ της καθιερωτέως της άρχης ταύτης; ή τελευταίον τίς προς τό παρόν ή άπόδειξις, έκτός των συνήθων φωνασικών, δειεί τό διάγγελμα της 28 Φεβρουαρίου ύπήρχεν άντεθνικόν πνεύμα, εν ώ υπόχουν πολλοί ύπερ και κατά λόγους, εξ ών ούθως παραδεχόμεθα προς τό παρόν, περιμένοντες να φωτισθώμεν άπό τον καιρόν και τήν πείραν; Ο Αίών όστις επενθηροήσε δια την ή-ταν του και ούχ' δια την ίσοδιότητα των Γερουσιαστών, τήν όποιαν και ήμεεις, πολλοί άλλοι πρό ή-μών και όλοι εν γένει οι φρόνιμοι Έλληνες, έδώρησαν ως τεινόντων ύπερ των έθνικών συμφερόντων, ώρειλε να εξήγησεν τότε εν καλή πίστει ότι πενήρορησεν δια τήν άποτυχίαν της πολιτικής του, και ούχ' να κρυπταται όπισθεν του δακτύλου του, κατά τήν παροιμίαν. Αλλ' εις ναι καιρός πλέον να συναισθανθ ή ότι ή αλήθεια και ή ακλήψις είναι τό πρώτον του δημοσιγράφου προσόν.

Ο περιοδικός της Ελλάδος τυπος.

Ο περιοδικός Έλληνικός τυπος, καθόν εξαγίεσι από τήν άνάγκωσιν των έφημερίδων, φημιται εκ δεκάμερον άντιθετος ώς προς τάς αρχάς, καθόν εις τον συντακτικόν των έφημερίδων αυτών, τίς μέν φημιται ότι προσβουον μετρίας, άλλη δε σφόδρα φιλελευθεράς αρχάς, τό δε παραδοξόν είναι, ότι οι μέν προ-οι αυτών εις την φιλελευθερίαν του έθνους μερίδα, οι δε δευτερο, εις τό σύστημα του άπολυτισμού τό καταστρεψαν πάνταν έθνην ήλευθερίαν, και ουγ. κεντρώσαν εις τό άστρον ένος μόνου ολοκληρου τήν κυριαρχίαν του έθνους. Παράδοξον τινόντι μεταβολή άλλ' ή μεταβολή αύτη είναι και έπιφανέστατον μόνον.

Εργ.ν μικράς σπουδής και μελετής καθίσταται τό να γνωρίη τις, άν η νομισμένη μετριότης των πρώτων είναι ειλικρινής του φιλελευθερου φρονήματος, ή απεραντίας συνεισείας και πατριωτισμού, και άν τό σφόδρα φιλελευθερον των δευτερων είναι αυστηρόν του αυτου φρονήματος, ή απεραντίας υλοποιήσεως και άγυρσίας.

Το Έλληνικόν έθνος ύστερον από τήν πολυχρόνον δουλείαν, και από τα δυστυχηματα του καταστρεπτικού της επαναστάσεως του πολέμου, είχε μεγίστην άνάγκην ήσυχίας, δια να κληιεργησει εν αύτω ύπαρχόντα σπέρματα της ευημερίας και της εύδαμονίας, άλλα ενταύτη έίχεν έπίσης μεγίστην άνάγκην να παραδεχθ ή υιοθετήσας έξωστρατείουσας τάς έλευθερίας του, ύπερ των όποιων έχουσε ποταμούς υμμάτων, και συνταλαύσε τα μίγιστα ύπερ της άναπτύξεως των σπέρματων αυτών. Ένώσω δέν άνεφύοντο, κατά δυο υχίαν μας, προσκόμματα και τά της έπιτυχίας του πρώτου και του δευτέρου σκοπού, οι νυν λεγομενοι μετριοι, αλλά πραγματικώς φιλελευθεροί, έπροσπάθουν παντι όθνει ν' άφιέρωσιν τά προσκόμματα ταύτα ύπερ του έθνικού συμφερόντος, ένψ άπεναντίας οι σημερινοί σφόδρα φιλελευθεροί προσκλήθησαν εις τό καταστρεπτικόν του άπολυτισμού σύστημα, και ειστό ή όπαδο ή αύτου, τό ύπεστηρίξαν και τό περιεχλπω άνεπίτητων έθνικών συμφερόντων, δια να εύχαριστήσωσι τήν ιδιοτέλειαν και τήν όρέξει των.

Μετά τήν μεταβολήν της 3. Σεπτεμβρίου ήτις καθίστασεν δια σχέσηόν τά προσκόμματα τά όποια άπνυσι τό έθνος εις την ύδον τήν φέρουσαν εις την δοξάν και τήν εύδαμονίαν του, οι άληθώς φιλελευθεροί εύρύντες εις τάς άποράσεις της έθνικής Συνόδου άρκετάς και μεγάλας ήγγυήσεις ύπερ της μελλούσης ευημερίας μας, έπιτυχόντες δηλαδή τον σκοπόν των, εύχαριστήθησαν, και πραινούντες και τους συνδελφούς των λαούς να εύχαριστήσωσι και αυτοί δια τά μεγάλα και ήρακτερά πλειονοκηματα τά όποια άπήλαυσαν. θεωρούνται ως μετριοι ένώπιον των σφόδρα φιλελευθερων, ενώ πραγματικώς πιστοί και τοτε εις τάς αρχάς των, είναι φίλοι της αληθούς ελευθερίας. Οι σφόδρα φιλελευθεροί απεναντίας πιστοί πάντοτε ή παδοί του παλαιού των συστήματος, άφρα ωμίονο τυφλωεις τον ζηνισμόν, και πραγματικώς ύπερ αύτου ή ενεργούντες, είντες έπακόσω να εισέλθωσιν εις τον τόπον μας τήν άνάρχην και να έπιφέρωσι τον όληθρον και τήν κατατροπήν, και οι όποιαι μέ τό πυρ και τον σίδηρον εις τάς χείρας κατεδίωξαν και κατεπίσαν όλας εξ όλοκληρου τάς εθνικάς έλευθερίας, αυτοί μόνου δέν εύχαριστήθησαν εις τόσ άποράσεις της έθνικής Συνόδου, αυτοί μόνου άκαταπαύτως φωνασούον και μεταχειρίζονται τον τυπον, τό θεϊον τούτο δώρον, ως όργανον του να έμψυχώσωσι πάθη και δυσαρκετίες μεταξυ του Έλληνικού λαου, δια να δουληθούν να έπιτύχωσι τον φθοροποιόν ή άντεθνικόν σκοπόν των. Αλλ' ό συνετός της Ελλάδος λαός εκ των αυτών ταξίως, άναγινώσκει μέ άγανάκτησιν τά ύπ' αυτών δηλοσιουόμενα, ή θεωρεί αύτα ως αυθάδεις ή άνεπιβουλεύεται ή άνεξαρτήσια και ή ευημερία του.

ΣΥΡΙΑ.

Την 13/25 Φεβρουαρίου ήμείον Κυριακήν οι Ευρωπαίοι κάτοικοι της Αλεξιδίας συνήθον εις την Γαλλικήν εκκλησίαν όπου έσελι ή η λειτουργία, και εν ώ προσήγαγον τό ήκουσαν έξωθεν της εκκλησίας φωνας και λιθοβολισμόν έξελθόντες δε εις τήν θύραν εύρον μέγα πλήθος τουρκοπαίδων, άσινά τους έξώρριζον και εξηκολούθηον να ριπωσι πέτρας, δι' άν επλήρωσαν κυρίας τινάς. Οι Χριστιανοί ήθύνθησαν ν' αποδελωθων έκείθεν τ' άσινά ταύτα τουρκοπαίδια, αλλά μετ' όλίγον αυτών έπισσοφισαν σωτηροφρονέως.

από μίγξ πληθος 'Αλβανών και Μουσουλμάνων των πλέον φανατικών της πέλεως. Φοβηθέντες οι Ευρωπαίοι από το τρομερόν τούτο πλήθος έκλεισαν την θύραν του μοναστηρίου, άλλ' οι Τούρκοι μανιώδεις γενόμενοι έπυροβόλουν. 'Αφού δέ εις μάτην απέπεισθησαν να θραύσωσι την θύραν, έβαλαν κλίμανας και εισήλθον εις τον περίβολον του μοναστηρίου, άλλ' οι χριστιανοί άνδρες τε και γυναίκες έντρομοι διά την αυθάδειαν και τον θυμόν του όχλου αυτού κατέφυγον εις ένα εκεί πλησίον κήτον ανήκοντα εις την οικίαν του Γαλλικού προξενείου, ως άτυλον έναντίον της περιφρονήσεως και της σφαγής, και μολοντούτο οι Τούρκοι ουδέ την είςίαν του Γαλλικού προξενείου έσεβάσθησαν, άλλ' έφόνευσαν ένα καθίστην του Πραξενείου αυτού, και έπλήρωσαν δια φόρους εκ των όσων απέπεισθησαν να υπερασπίσωσι την διακανυλωτέυσαν άτομικήν ύπαρξιν των Χριστιανών.

Ο ύπνοβάτης.

Έπαρχει εις την πύλιν μιας ύπνοβάτης, όστις και τα τάς ήύρας ταύτας μάχιστα, κατήντησε πολλά περιέρχος. Ούτος είναι μαθητής του Γυμνασίου μας, καταγόμενος από την Σιλόβριαν, έβών ένταύθα πρό 9. περίπου μήνας και έκτελών τάς σπουδάς του τακτικώτατα. Είγυι ήλικίας 18 ετών, αναστήματος μάλλον ύψηλόν παρά μετρίον, κράσεως ύγειου, και εύρωστου.

Εις τάς αρχάς του ύπνου του, πολλάκις έγείρεται και δημηγορεί θαυμασιώτατα, έκφρανει εκ του προχείρου του, όποιους παραδέχεται λόγους του Ξινοφώντος, ένω έξυμνος ών μέλις δύναται να προφέρη μίαν περικοπήν. Μίαν έσπέραν έγερθείς έμελέτησε και έσύνησε το προτεθέν παρά τού διδασκαλου του θέμα τόσον ξεύριστα, ώστε έθαύμασε και αυτός ο διδασκαλός του, όστις δέν ήλύναι ποτέ να πιστεύση ότι ήτον έργον του ίδιου διότι έρωτώμενος, δέν ήξευρε να δώση λόγον και το περίεργον είναι ότι, έξυπνήσας το πρωί όλίγον άρχλ, άδημοούσε διότι δέν είχε καιρόν να συνθέσθι το θέμα του, και με άπορίαν του το είδεν επί της τραπέζης συνδεμένον ιδιοχείρως, διπλωμένον και έτοιμον διά να παρουσιασθί εις τον διδασκαλον. 'Ο συγκατάκός του, διότι συγκατοικεί μ' άλλον μαθητήν, τον έπρατήρησε την νύκτα καθήμενον και γράφοντα επί της τραπέζης, και παρακαλούντα τον πικρό του (τούτο είναι το φάντασμα μετά του όποιου ώς επί το πλείστον συνδιαλέγεται έγείρομενος) διά να τον οδηγήσθι εις την σύνταξιν του θέματος του. Μίαν άλλην έσπέραν ένω αυτός έκοιμάτο, άλλοι μαθηταί συνδιαλεγόμενοι άρκετήν ώραν δέν ήλύναντο να εύρωσι την παραγωγήν δυσνοήτων τινών λέξεων και φράσεων των Έλλήνων ποιητών ουτος έγερθείς έτατο όρθιος, και ως έντρίποδος ήρχισε να κάμνη την εξήγησιν, και να δεικνύη την κατανόησιν και παραγωγήν των λέξεων αυτών καταλλήλως, ώστε οι συμμαθηταί του ήπόρησαν, εύρόντες άγίας αυτως ως αυτός τάς εξήγησιν εν τείς βιβλίους τά όποια ο ίδιος άνεφερεν, ένω το πρωί έρωτηθείς περί της σημασίας των ιδίων λέξεων, δέν ήξευρε να ώώτη κάμνιν εις αυτάς έρμηνεύειν.

Έν άλλο έσπέρας έγερθείς έαθήσε πλησίον της τραπέζης, και λαβών τον καλαμον έγγραφεν επιστολήν προς τον εις την πατρίδα αδελφόν του, τον όποιον διέταττε να ταχύνη άμέσως με τους όπλαρχηγούς του και τά τάγματά του διά να καταλάβη τάς καταλλήλους θέσεις όπισθεν των έχθρων, διότι και αυτός κινεί άμέσως με τά στρατεύματα του έντεθέν, και με το έπικόν του διά να π. οσθάλη του; έλθρούς κατά μέτωπον κτλ. κτλ. Κλείσας και σφραγίσας την επιστολήν, άπλώνει την χείρα του διά να την έγχειρήσθι εις τινά εκ των ύπνετων του, τον όποιον ύπέθετε έλπροσθην του τον λέγει να ίππεύσθι εν τώ άμα και να ύπάγη να παραδώσθι ασφαλώς την επιστολήν εις τον αδελφόν του, τον όποιον ειπε, γράφει διά να τον διορίσθι εις ύψηλήν θέσην του ύπουργείου (ένω εις την επιστολήν έγγραφε προς τον αδελφόντου να άποκεφαλίσθι τον έπιφέροντα.) 'Ο συγκατάκός του όστις ήκουε την διαγγελον από την στρωμνήν του, έγερθείς έπειτα, εύρε την επιστολήν επί της τραπέζης, την όποιαν και έφύλξε, και την όποιαν και ήμεις είδμεν, ως και το άνωτέρω εξόλογον θέμα του.

Άλλην νύκτα έγερθείς έφωκλήσθη με έν ύπνυον και ένα καπνοσφαιγγα, τά όποια έξελάμβανεν δι όπλα, και έξελθών έκαμνε στρατιωτικά γυμνάσματα διατάκτων ως άρχηγός τους ύπ' αυτών στρατιώτας εις τά της όπλασκίας έργα. Έκλήθων δέ ως έχθρούς δύο εκεί παρευρεθέντας

συμμαθητάς του, έπέπεσεν επί αυτών διά να τους καταθάλη ουτοι εις μάτην του έφώναζον και τον αντίσπρωξαν πολλήν ώραν διά να έξυπνήσθι, όσρυθίνοντες επί τέλους τον έκλεισαν εις το δωμάτιόν του και απέλθον μετ' όλίγον έπιστρέψαντες, εύρον αυτόν εξαρχίζοντα πλησίον της κλίνης του, και άνείχοντα προς αυτούς με βλέμμα άγρου, έωσού καυθείς από το πυρ του εξαρχου του, το όποιον έπεσεν επί της χείρας του, έξυπνήσθι, και ήρχισε να περιπέσει τους συμμαθητάς του, όστις τον ήρώτησαν πραγματά τά όποια αυτός ένόμιζεν ως όμορον.

Έπνοβατών παιζει τά χαρτία με άλλους συμμαθητάς του, και τασούτον επιτηδείως ώστε τους κερδίζει πάντοτε προικαντεύων τά χαρτία των άλλων. Έγείρομενος έρχεται μετά των άλλων μαθητών του εις το ξενοδοχείον ή αγοράζει άρτον ή έλαιάς, τρώγει και πίνει, και έπειτα έξυπνά. Φαίνεται ότι μόνη ή αισθησις της άρής αναισθητέ ή κοιμάται, ένω οι λοιποί τασαρες εύρίσκονται εις κίνησιν καθώς προ ένός ή δύο μηνών, διε το πάθος ή τον εις την άρχήν του, κινουμένος ή κεντούμενος μικρό, πέρ άλλου, έξυπνη ουδ, και ήρχετο εις τον έαυτον του, ή δη μ' όλον ότι τύπεται, θρέχεται, κεντάται δυνατά από άλλους, καθίσταται αδύνατον να έξυπνήσθι και εις τούτην αναισθησίαν κατανατ ή άφήτου, ώστε ένέσπιδας ύπνοβατών κατά το σύνηθε, μετά λοιπά τά όποια έπραξέ κινήματα, έβλεπε την πύδα του επί της λυχνίας και κείμενος έσύριζε με το στόμα παιδικών τρόπων τινά, το σύγγμα του καιμένου ποδός του, έωσού προχωρήσαντος του καύσηματος μέχρι τινος βαθμού έξυπνήσιν άποκαμμένος, και άπορών διά το καύσημον και συνήθως, καθ' ήν στιγμήν έξυπνά εύρίσκειται τόσον μαρμένος ή έανενυρισμένος ώστε κεντάται; λεπτοθυμίαν.

Έκτός του προγνωστικού του το όποιον παρατηρήθη εις το παιγνίδιον των χαρτίων έπρομάνυσσε έν έσπέρας και την έπίσκιψιν την όποιαν του έκκμον μετά τινά ώραν τρείς νύκτι εκ των μαθητών του Γυμνασίου. Μας' όλίγον ειπεν εις τον συγγατικόν του ύπνοβατών θέλεις ιδεί ένα θρακίτον και δύο καθάδιδες έρχόμενους διά να μά προσκηνητόν και τρώντι μετ' όλίγον ήθελον ο δευτερευθων ψήλιος της εκκλησίας μετά δύο άλλων μαθητών εκ Κωνσταντινουπόλεως φορούντων καθάδιδι διά να τον παρατηρήσουν ύπνοβατούντα.

Χαρθ. 232.

Συνεδρίασις ΕΘ.

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον Έρμουπόλεως.

Έπειδή οι Κύριοι Ιωάννης Περίδης και Π. Γεραλέπουλος π' ηρεζούσιαι των Έρμουπολιτών συνήροσαν διά των προσπαθειών των να παραχωρηθί εις τον δήμον παρά της Κυβερνήσεως το παρά το ένταύθα 'Υγειονομείον ένοικιασθιν πενταετώσ γήπεδον προς άνάγκασιν Καφετείου, καθώς και όλον το ένοίκιον συμποσούμενον εις Δραχμάς 2125 ως διε λαμβάνει ή από 28 Φεβρουαρίου 1844 και ύπ' αριθ. 101 100 διαταγή της Β. Διοικήσεως Σύρου, ο δέ Δήμος άναγνωρίζεται από τούδε ιδιοκτήτης του περιού ο λόγος γηπέδου.

Έπειδή είναι και δικαιοι και χρέος ένταύθα της Δημοτικής άρχής να άπονήμη τον προσήκοντα έπαιον και εύχαρίστησιν της προς τούς συμπολίτας εκείνους είναις συνεργούν και συμπράττον υπέρ των συμφερέτων του ήμε έρου Δήμου.

Έπί της προτάσει του Κυρίου Δικμάρχου Ψηφίζομεν

Α'. Απενέμαται έπαιος και ύχαρίστησις εις μέρος του Συμβουλίου προς τούς Κ. Κ. Ιωάννην Περίδην και Π. Γεραλέπουλον αξιοτίμους πληξέουσους των Έρμουπολιτών διά τά πατριωτικά ταύτα υπέρ του ήμε έρου Δήμου άσθηματά των, και διά τάς ένθέρμους προσπαθείας των υπέρ των συμφερότων αυτών.

Β'. Έπιφορτίζεται ο Κυρ. Δήμαρχος να διακοινώσθι εις τούς έρημίτους πληρεξουσους τά αιτήματα του Δήμου Συμβουλίου.

Έξεδόθη την 13 Μαρτίου 1844

Τό Δημοτικόν Συμβούλιον

- | | |
|------------------------|--------------------|
| Z. A. Βούρος Πρόεδρος | Δμ. Θ. Ράλλης |
| Αντ. Μικρούλακης | Γεώργιος Πετρίτζης |
| Γεώργιος Μαυροδούγλους | Π. Χ. Ανδρίου |
| Π. Ζώνταν'ς | Δ. Μ. Καράλης |
| Στ. Κ. Γαλαής | Ι. Α. Ράλλης |

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ.

Αί μεγάλοι ιδίαι και τά μεγάλα έργα άρμόζουσι θεβαίως εις εύρωχότους άνθρώπους εις μεγάλους Κόσμου. Η Μεσόγειος, άρχαία Μητρόπολις του Κόσμου, γή της όόθης και της ελευθερίας, αυτή άσβεστος έστ. εις των φωτων και του πολιτισμού, παρουσιάζει το αώνιον άμφίθεαρον της οικουμένης, περί τού όπιου κάθηνται ζηότουποι θεαταί όλοι οι όίονες, όλα τά Έθνη, και προσφέρουσι τον φόρον του θαυμασμού των εις της φύσεως το γοητευτικόν και μυστηριώδες τούτε μεγαλείον. Έπό τον εύρωχόν τούτον ανυψούμενος ο Φανός της Μεσογείου σκοπόν έχει, εν μίση της παγκοσμίου διανοητικής πάλης, να δείξη εις όλα τά περιστοιχίζοντα ήμάς έθνη, και εις όλας τάς έμπειροχομένας εις την Μεσογειον άνθρακίνοισ κοινωνας την άτραπή της σωτηρίας των έθνων το άληθές στάδιον της άσσης των έθνων, και τον όμορον της κοινωνικής εημερίας των λαών, συμφωνίας με την βούλησιν της εμμεταρμένης.

Πλήρης φροσύνης και ύποταγή εις τούς θεσμούς παντός ένωμουμένου Έθνους, σέβας προς την θρησκείαν, ένουομένης πάντοτε της ελευθερίας της συνείδησεως, και άκριβής διατήρησις των κοινωνικών καθήκοντων, είναι τά κύρια χαρακτηριστικά παντός λογικού ανθρώπου, παντός συνιτου και κοινωφελούς πολιτου τά μέρη με τον καιρόν άπαρ ήσουσι φυσικός το όλον του ύγειους ανθρώπινου κόσμου, ή δέ πρόοδος και τελειοποίησις των έθνων έχει την ήλικίαν της, έχει τον καιρόν της. Άς άναπτύχθωσιν αι κοινωναί, ας συμβαδίσωσιν οι λοιποι με την σιγνήν άναπτύξιν της διανοητικής, εκύτης βελτιώσεως των, και θέλωσι φθάσιν ίσχυίως άνει κοινωνικών ερημώσεων και σκληραγμών εις το προσηλές της εημερίας των σημείον.

Τοιούτος είναι ο σκοπός του προτειθμένου περιοδικού συγγράμματος υπό το όνομα Ο ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ.

Κύρια άντικείμενα και θέματα του περιοδικού τούτου συγγράμματος, συστηματικώς συντασσόμενου υπό συλλόγου πολιτικών και επιστημονικών άνδρών, θέλουσιν είνε:

- α. Τά κατά την Ελλάδα.
- β. Η πολιτική συγκήνησις και εκκλησιαστική κατάστασις των διαφόρων δογμάτων και του κήρου της Χριστιανικής θρησκείας.
- γ. Αί κυβερνήσεις και οι λαοί των διαφόρων Χριστιανικών έπικρατειών.
- δ. Έπίκρισις ερημεριών εν γενεί.
- ε. Η άνατροφή των γυναικών και ή επύρση αυτών εις την Πολιτικήν κοινωναίαν.
- ς. Η άνάπτυξις και πρόοδος του έμπορίου.
- ζ. Η διεξαγωγή των δικαιωμάτων των εις ξένα κράτη παρεπιδημούντων Έλλήνων.
- η. Χιακά, ή τά περί Χίων εν γενεί και μερικώς.
- θ. Διαφορα άρθρα επιστημονικά, βιομηχανικά, Φιλολογικά, και εις άλλο ώφέλιμον και αξιοπεριεργον.

Τό Συγγράμμα τούτο θέλει εκδίδεσθαι εις Άθήνας ή όπου άλλαχού, κατά τάς ιδιαιτέρας εύκολίας των εκδοτών, άπαξ του μηνός εις φυλλάδιον συγχείμενον εκ τριών περίπου τυπογραφικών φύλλων.

Όσα κύρια άρθρα ή άλλαι ειδήσεις δύνανται να ένδεικφώσιν την φωτισμένην Ευρώπην θέλουσι εκδίδεσθαι και εις Γαλλικήν Γλώσσαν.

Όσα άρθρα άφρώσι γενικώς επιστημονικώς και πολιτικώς θεωρίας είναι δεκτά και καταχωρουνται δωρεάν εις τό Συγγράμμα τούτο έπομίνως οι συντάκται των δύνανται ελευθέρως να τά διευθύνωσι διά των κατά τόπους ανταποκριτών των.

Η έτήσιος πληρωμή προσδεδίχεται διά μέν τούς συνδρομητάς τούς εις Ελλάδα και Τουρκίαν δις τληξ τρία, διά δέ τά λοιπά μέρη δις τληξ τέσσαρα, πληρωτέα μετά την παραλαβήν του πρώτου φυλλαδίου, το όποιον θέλει διανεμηθί περί τά τέλη του τρέχοντος Μαρτίου.

Αί συνδρομαί γίνονται παρά τοίς κατά πόλεις ανταποκριταίς του Φανού της Μεσογείου.

Έν Κωνσταντινουπόλει την 1. Μαρτίου 1844.

Οι Έκδόται

Ό Συντάκτης Θεμιστοκλής Προδρόμου